

ประกาศกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครนายก
เรื่อง กำหนดเขตควบคุมการเผาในที่โล่งทุกชนิดและมาตรการทางกฎหมายในการควบคุม

*****

ด้วยปรากฏว่าในฤดูแล้งของทุกปี มักจะเกิดการเผาในที่โล่งขึ้นเป็นประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และพื้นที่ป่า ทำความเสียหายแก่ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าเป็นจำนวนมาก และการเผาในพื้นที่การเกษตร ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศทำให้ฝุ่นละอองเกินค่ามาตรฐานเป็นสาธารณภัยที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนโดยทั่วไป ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการระดมกำลังเจ้าหน้าที่ เครื่องมือและยานพาหนะเข้าระงับดับไฟป่า และไฟลามทุ่งเป็นจำนวนมาก สาเหตุประการหนึ่งเกิดจากการเก็บหาของป่า ล่าสัตว์ป่า และกำจัดวัชพืชในที่ดินของเกษตรกรที่อยู่ใกล้พื้นที่ป่า เพื่อเตรียมพื้นที่เพาะปลูกโดยไม่มี การควบคุม ทำให้เกิดไฟไหม้ลุกลามเข้าไปในพื้นที่ป่าไม้จนเป็นเหตุให้เกิดไฟป่า

ดังนั้น เพื่อระงับป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายจากไฟป่า และไฟลามทุ่งดังกล่าว รวมถึงให้ราษฎรได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผาในที่โล่ง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบแผนเผชิญเหตุการณ์ป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) จังหวัดนครนายก ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ จึงกำหนดให้พื้นที่ทุกหมู่บ้าน ชุมชน/ตำบล/อำเภอในท้องที่จังหวัดนครนายกเป็นเขตควบคุมการเผาในที่โล่งและกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการควบคุม ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๖ ดังนี้

๑. ในเขตพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ห้ามมิให้กำจัดวัชพืช ขยะ หรือ สิ่งอื่นใดโดยการเผาอย่างเด็ดขาด
๒. ในพื้นที่การเกษตรก่อนมีการประกาศห้ามเผาเด็ดขาด หากมีความจำเป็นต้องเผาวัชพืช ราษฎรต้องขออนุญาตจากกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในเขตปกครองท้องที่นั้น ๆ เพื่อแจ้งต่อนายอำเภอ ก่อนจะดำเนินการเผาทุกครั้ง พร้อมกับต้องจัดทำแนวกันไฟและควบคุมไฟมิให้ลุกลามไปยังพื้นที่อื่น ๆ โดยให้ประสานงานกับหน่วยงานควบคุมไฟป่าที่ใกล้ที่สุดในท้องที่จังหวัดนครนายก หรือประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเจ้าหน้าที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ เข้าคอยควบคุม ในการดำเนินการดังกล่าวด้วย
๓. หากราษฎรผู้ใดไม่แจ้งขออนุญาตต่อกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน หรือขออนุญาตแล้ว แต่ไม่จัดทำแนวกันไฟ และมีได้ควบคุมไฟให้อยู่ในพื้นที่ที่ตนถือครอง จนเป็นเหตุให้ไฟลุกลามไหม้ป่า ให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน แจ้งต่อนายอำเภอท้องที่ เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายแก่ราษฎรที่ฝ่าฝืนหรือปล่อยปละละเลย โดยเฉียบขาดทุกราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งราษฎรที่บุกรุกเข้าไป แฝวถางในเขตป่าและอุทยานแห่งชาติ พิจารณา ใช้นโยบายหวงคืนพื้นที่ดังกล่าว ตามที่เห็นสมควรและจะดำเนินคดีตามความผิดที่เกิดขึ้น
๔. การจุดไฟเผาในพื้นที่ชุมชนและพื้นที่การเกษตร ให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาหากพบผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม หมวดเหตุรำคาญ มาตรา ๒๕ กำหนดเป็นบทนิยามไว้ว่า การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ก่อเหตุ รำคาญ ในที่หรือทางสาธารณะ หรือสถานที่เอกชน ในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่ง เป็นหนังสือ เพื่อระงับกำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่าง ๆ ได้ (มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘)

/ถ้าผู้รับคำสั่ง...

ถ้าผู้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยการอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง หรือหากกรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดให้บริเวณใดเป็นพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ (มาตรา ๒๘/๑) ผู้ใดฝ่าฝืน โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๕. ในเขตทาง ห้ามมิให้ดำเนินการจุดไฟเผาในพื้นที่ริมทางหลวง และริมทางหลวงท้องถิ่น ซึ่งหากพบเห็นให้รีบช่วยกันดับไฟเสียแต่ต้น เพื่อไม่ให้ขยายออกเป็นวงกว้าง หากไฟมีความรุนแรงไม่สามารถดับไฟได้ ให้รีบแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเขตทางหลวงนั้น เข้าดำเนินการระงับเหตุ หรือแจ้งสายด่วนทางหลวง ๑๕๘๖ และสายด่วนทางหลวงชนบท ๑๑๔๖ รวมทั้งบังคับใช้กฎหมายทางหลวงและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด อย่างเคร่งครัด

๖. ในเขตอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ห้ามมิให้ผู้ใดทำให้เกิดไฟป่า

๗. ในเขตป่าไม้ ราษฎรต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการดับไฟป่าในกรณีที่ทางราชการร้องขอ และหากพบเห็นไฟป่าบริเวณใดให้ช่วยกันดับเสียแต่ต้น เพื่อไม่ให้ไฟป่าขยายออกเป็นวงกว้าง หากไฟป่ารุนแรงไม่สามารถดับไฟได้ให้รีบแจ้งหน่วยงานควบคุมไฟป่าในท้องที่ที่อยู่ใกล้ที่สุดเพื่อสั่งการเจ้าหน้าที่เข้าระงับดับไฟป่าทันที หรือโทรแจ้งที่ศูนย์อำนวยการสั่งการแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) จังหวัดนครนายก ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ - ๓๗๓๑ - ๖๑๓๗ และ สายด่วน ๑๗๘๔ เพื่อแจ้งเหตุให้ศูนย์อำนวยการสั่งการระดับตำบล ระดับอำเภอทราบเพื่อดำเนินการหรือแจ้งหน่วยงานดังต่อไปนี้

๗.๑ ตำรวจภูธรจังหวัดนครนายก สายด่วน ๑๙๑

๗.๒ สถานีควบคุมไฟป่านครนายก หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ - ๙๙๓๔ - ๑๐๔๐ หรือสายด่วน ๑๓๖๒

๗.๓ ศูนย์ป่าไม้นครนายก หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๓ - ๖๓๙ - ๐๐๔๐ หรือสายด่วน ๑๓๖๒

๗.๔ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๙ สาขาปราจีนบุรี หมายเลขโทรศัพท์ ๐ - ๓๗๔๕ - ๒๑๐๔

๘. การดำเนินการบริหารจัดการเชื้อเพลิงตามหลักวิชาการ สามารถดำเนินการได้ โดยต้องประสานเจ้าหน้าที่หน่วยงานควบคุมไฟป่าในพื้นที่ เพื่อดำเนินการร่วมกันให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยต้องแจ้งพิทักษ์การดำเนินงาน รายงานศูนย์อำนวยการสั่งการแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) ระดับอำเภอท้องที่ เพื่อรวบรวมรายงานจังหวัดทราบต่อไป

๙. หากมีการจุดไฟเผาป่าหรือปล่อยให้ไฟลุกลามเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ และเขตป่า โดยมีใช้การบริหารจัดการเชื้อเพลิงตามหลักวิชาการจะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย ดังนี้

๙.๑ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ห้ามมิให้ผู้ใดก่อสร้างแผ้วถางหรือเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้าถือหรือครอบครองป่า เพื่อตนเองหรือผู้อื่น ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่ได้กระทำเป็นเนื้อที่เกิน ๒๕ ไร่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ถึง ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๙.๒ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๙ (๑) ภายในอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการยึดถือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือทำด้วยประการใด ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙(๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดดังกล่าว ถ้ากระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๑ หรือพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๒ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งถึงหนึ่ง

๙.๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๗ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลาย หรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐ หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินมีหน้าที่ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่รัฐตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายสูญหายหรือเสียหาย นั้น

๑๐. ผู้บริหาร/ข้าราชการ/พนักงาน/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทุกคน ทุกสังกัด นายกเทศมนตรี นายกองค้การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการชุมชน ให้ถือเป็นหน้าที่ที่ต้องสอดส่องดูแลเอาใจใส่ และร่วมชี้แจง ให้ประชาชนในท้องที่ปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้อย่างเคร่งครัด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายบัญชา เชาวรินทร์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก